

Den beskikkede advokat har således en snævrere adgang end forsvareren til at gøre sin klient bekendt med indholdet af sagens akter. Denne forskel må ses i sammenhæng med forskellen mellem den sigtedes og forurettedes stilling i sagen. Der kan i denne forbindelse henvises til forarbejderne til bestemmelsen i § 741 c, hvor det bl.a. anføres (Folketingstidende 1979-80, tillæg A, sp. 470):

»... Mens den sigtede under hele sagen har adgang til at nægte at udtale sig og ikke kan straffes, hvis han afgiver falsk forklaring, er den forurettede hovedkilden til sagens oplysning og som vidne i retten forpligtet til at udtale sig i overensstemmelse med sandheden. Det er som følge heraf af afgørende betydning, at den forurettedes udtalelser i videst muligt omfang alene bygger på den pågældendes egen umiddelbare oplevelse og ikke i løbet af sagen bliver præget af, og eventuelt tillempet, en forudgående konfrontation med den sigtedes forklaring og politiets øvrige materiale.«

Hvis statsadvokaten meddeler samtykke hertil, vil den beskikkede advokat imidlertid kunne gøre sin klient bekendt med indholdet af alle sagens akter.

Den foreslåede bestemmelse indeholder ikke nogen nærmere regulering af den beskikkede advokats processuelle stilling i retten. Det vil således i vidt omfang være overladt til domstolene at fastlægge advokatens beføjelse i forbindelse med den almindelige retsledelse, jf. herved Folketingstidende 1979-80, tillæg A, sp. 470. Det gælder bl.a. med hensyn til spørgsmålet om, hvorvidt og på hvilken måde advokaten kan stille spørgsmål til andre end forurettede, dvs. til den anden part og eventuelle vidner.

Den forurettedes advokat bør imidlertid ikke kunne virke som en yderligere anklager i sagen. Advokaten bør derfor ikke have adgang til at procedere med hensyn til skyldspørgsmålet og strafudmålingen, jf. herved Folketingstidende 1979-80, tillæg A, sp. 471 f.

Reglerne i § 741 c, stk. 1-3, om den beskikkede advokats beføjelser finder tilsvarende anvendelse på en advokat, der – uden at være beskikket af retten – er antaget af forurettede i de i §§ 1020 og 1020 a nævnte sager, jf. § 741 c, stk. 4.

Om kompetencen til at beskikke advokat for den forurettede gælder ifølge § 741 d samme regler som ved beskikkelse af forsvarer, jf. § 735.

Om salg og godtgørelse for udlæg til den beskikkede advokat gælder ifølge § 741 e samme regler som i tilfælde, hvor der er meddelt fri proces, jf. retsplejelovens kapitel 31. Bestemmelsen indebærer, at udgifterne til salg m.v. til den beskikkede advokat afholdes af det offentlige, jf. Folketingstidende 1979-80, tillæg A, sp. 472.

Til § 1020 f

Kapitel 93 c indeholder særlige regler om behandlingen af straffesager mod »politipersonale« vedrørende-forhold begået »i tjenesten«, jf. nærmere bemærkningerne til § 1020.

Det kan imidlertid ikke udelukkes, at der vil kunne forekomme tilfælde, hvor en polititjenestemand f.eks. har begået kriminalitet dels i tjenesten, dels uden for tjenesten, men hvor praktiske hensyn taler for, at sagen behandles under ét af statsadvokaten efter reglerne i kapitel 93 c. Noget tilsvarende kan gøre sig gældende, hvis en polititjenestemand i tjenesten har begået kriminalitet sammen med en eller flere medskyldige, der ikke hører til politipersonalet, og som derfor ikke er omfattet af regelsættet.

Med sigte på sådanne tilfælde indeholder § 1020 f en regel om, at rigsadvokaten kan bestemme, at en straffesag, der omfatter flere forhold eller flere sigtede, i sin helhed skal behandles af statsadvokaten efter reglerne i kapitel 93 c, hvis en sådan behandling er påkrævet med hensyn til et af forholdene eller én af de sigtede.

Der kan i denne forbindelse henvises til principet i retsplejelovens § 705, stk. 1, hvoraf det følger, at hvis forfølgning samtidig skal finde sted mod samme sigtede for flere forbrydelser eller mod flere sigtede som delagtige i én forbrydelse, bør dette ske under én sag, for så vidt sådant lader sig gøre uden væsentlig forhaling eller vanskelighed.

Til § 1020 g

§§ 1020-1020 f indeholder en række særlige regler om behandlingen af straffesager mod politipersonale vedrørende forhold begået i tjenesten.

Derudover følger det af bestemmelsen i § 1020 g, at retsplejelovens almindelige bestemmelser om behandlingen af straffesager finder tilsvarende anvendelse ved behandlingen af disse sager.

Bestemmelsen indebærer bl.a., at statsadvokaten efter omstændighederne kan udstede et bødeforelæg i henhold til retsplejelovens § 931.

Til § 1020 h

Det fremgår af bestemmelsen, at justitsministeren – inden for rammerne af bestemmelserne i kapitel 93 c – kan fastsætte nærmere regler om behandlingen af straffesager mod politipersonale vedrørende forhold begået i tjenesten.

Der kan herved også henvises til retsplejelovens § 98, stk. 2 og 3.